

ת"פ 20237/02/17 - מדינת ישראל נגד יחיא אבו עואד

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 20237-02-17 מדינת ישראל נ' אבו עואד(עציר)

מס' פל"א 53425/2017

מס' פל"א 55432/2017

מס' פל"א 55442/2017

לפני כבוד השופטת יעל פרדלסקי
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשמים יחיא אבו עואד (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד הרן

ב"כ הנאשם - עו"ד ענבוסי

הנאשם - הובא משב"ס

גזר דין

1. ביום 7.9.17 הציגו ב"כ הצדדים הסדר דיוני לפיו הנאשם יחזור מכפירה, כתב האישום יתוקן, הנאשם יודה בכל המיוחס לו בכתב אישום מתוקן, יורשע והצדדים יטענו לעונש באופן חופשי.

2. במסגרת ההסדר הדיוני הורשע הנאשם ביום 7.9.17 על יסוד הודאתו בכל המיוחס לו בכתב האישום המתוקן, בביצוע עבירות של גניבה עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), התפרצות למקום מגורים, עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, תקיפת שוטר בשעת מילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 273 לחוק העונשין וכניסה לישראל שלא כחוק, עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952.

3. מעובדות האישום הראשון לכתב האישום המתוקן, עולה כי ביום 3.2.17 בין השעות 07:30 ל-09:09 התפרץ הנאשם בכוונה לבצע גניבה, ביחד עם אחר, ל-2 יחידות דיור צמודות המצויות במתחם מגורים עמוד 1

משותף ברחוב ... בתל אביב, בבעלות של מר א א (להלן: "המתלונן"). עוד עולה מעובדות האישום הראשון כי באחת מיחידות הדיור מתגוררת הגברת ד א (להלן: "המתלוננת") וביחידת הדיור השנייה מתגורר המתלונן. הנאשם התפרץ ליחידות הדיור ע"י כך שהזיז את חלון יחידת הדיור של המתלונן ונכנס דרך החלון. בהמשך למתואר לעיל, גנב הנאשם מיחידת הדיור המוחזקת ע"י המתלוננת מסך טלוויזיה, אופניים חשמליים, מכשיר לייבוש שיער, מוצרי מזון, דרכון, פנקס שקים, תרופות, מגבר ושלט. מיחידת הדיור המוחזקת על ידי המתלונן גנב הנאשם מסך טלוויזיה, מכשיר DVD ומסור חיתוך.

באותן הנסיבות, שהה הנאשם, שהינו תושב "אזור" בישראל וזאת מבלי שיש בידיו אישורי שהיה או היתרי כניסה כדין. כן עולה מהאישום הראשון כי הרכוש שגנב על ידי הנאשם מהמתלוננים הושב למתלוננים.

מעובדות האישום השני לכתב האישום המתוקן, עולה כי ביום 3.2.17 בשעה 09:09 הבחינו מתנדב והשוטר אבירן מיכאלי (להלן: "השוטר") בנאשם ובאחר צועדים ברח' גיבורים 7 בתל אביב כשהנאשם נושא על גבו שמיכה הנחזית כעוטפת חפצים בתוכה. בנסיבות אלו, עקבו השוטר והמתנדב אחר הנאשם והאחר ובהמשך הזדהו בפניהם. בנסיבות אלו האחר פתח בריצה וברח מהמקום. לאחר שהשוטר הודיע לנאשם שהוא עצור, הנאשם התנגד ותקף את השוטר בכך שהחל לבעוט ולאגרף ידיו, פגע בשוטר וגרם לשריטה בידו של השוטר.

4. לבקשת ב"כ הנאשם נדחו הטענות לעונש מספר פעמים.

5. ב"כ המאשימה הגיש אסופת פסיקה, גיליון הרשעות קודמות של הנאשם ופסק דין מתיק פלילי שלום כפר סבא 2402-12-16 בו הוטלו על הנאשם בין היתר שלושה חודשי מאסר על תנאי התלויים ועומדים כנגד הנאשם בגין ביצוע עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק. ב"כ המאשימה ציין כי התביעה רואה בשני האישומים בכתב האישום המתוקן אירוע אחד. באשר לערכים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם, טען כי הנאשם פגע פגיעה ברף גבוה בקנין, ברכוש, בפרטיות, בביטחון בשלווה ופגיעה פוטנציאלית בשלומם של מחזיקי יחידות הדיור או אורחיהם. כן טען, כי הנאשם פגע בשלטון החוק, בגורמי האכיפה ובזכותה של המדינה להחליט על הנכנסים בשעריה. מתחם העונש ההולם נע בין 20 חודשי מאסר בפועל ל-40 חודשי מאסר בפועל, לצד הטלת ענישה נלווית משמעותית ומרתיעה. ב"כ המאשימה הפנה לגיליון ההרשעות הקודמות של הנאשם וטען כי הנאשם, יליד 1990 צבר לחובתו הרשעות פליליות וביצע את העבירות בהם הורשע, תוך שאינו נרתע ממאסרים בפועל שריצה ומהמאסר על תנאי התלוי כנגדו. בהתחשב בהודאת הנאשם ובחיסכון בזמן שיפוטי עתר להטיל על הנאשם מאסר בשליש העליון של הרף העליון של מתחם העונש, להפעיל את המאסר על תנאי העומד כנגד הנאשם מת.פ 2402-12-16 במצטבר לעונש המאסר שיוטל עליו וכן עתר להטיל על הנאשם מאסר על תנאי, פיצוי וקנס.

6. ב"כ הנאשם הגיש מסמכים, הפנה לפסיקה ועתר בטיעונו לעונש להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם. ב"כ הנאשם טען כי יש להתחשב בהודאת הנאשם, בלקיחת האחריות, בחיסכון בזמן שיפוטי ובנסיבות האירוע אשר מפחיתות במידה ניכרת את חומרת מעשיו של הנאשם שכן במקום ההתפרצות נמצאו טביעות אצבע של האחר, אשר זהותו ידועה למאשימה ואשר היה כלשונו "הרוח החיה" לביצוע עבירות הרכוש, אולם עד היום האחר לא נעצר. בנוסף עתר להתחשב בנאשם אשר נכנס לישראל על מנת לעבוד ואשר

התלווה אל האחר בשל מצוקה כלכלית בלבד. עוד טען, כי מדובר בהתפרצות לדירה אחת, למבנה ארעי אשר מצוי בשטח השייך למדינה אשר בגינו תלוי ועומד צו הריסה מזה זמן רב, כאשר למבנה לא נגרם כל נזק והרכוש הוחזר למתלוננים ויש בכך כדי להפחית מחומרת העבירה המיוחסת לנאשם. באשר לעבירת תקיפת שוטר טען כי העובדות המתוארות בכתב האישום מקימות עבירה של התנגדות למעצר יותר מאשר תקיפת שוטר וכי לא היה מקום לייחס לנאשם את עבירת תקיפת השוטר. בנוסף טען, כי לשוטר נגרם כלשונו "פצע זעיר" כעולה מהתמונה (נ/2), כי לא היה כל תכנון לביצוע העבירות מצד הנאשם וחלקו היחסי של הנאשם קטן ביחס לאחר. כן עתר להתחשב בכך שהנאשם עבר תאונת דרכים בגינה נפצע ברגלו ונותח וכן להתחשב בכך שהנאשם סובל מבעיה בכבד.

7. הנאשם הביע חרטה בפני ביהמ"ש וציין כי לא יחזור על מעשיו.

8. א. הנאשם הורשע בביצוע עבירות של התפרצות לדירת מגורים, גניבה, תקיפת שוטר בשעת מילוי תפקידו וכניסה לישראל שלא כחוק.

ב. הערך המוגן שנפגע מביצוע עבירות הרכוש עניינו פגיעה בקניין, בפרטיות ובביטחון של תושבי המדינה. הפסיקה הביעה עמדתה שאין להקל ראש בעבירות רכוש ויש להחמיר בענישה של המורשע בעבירות התפרצות לבתי מגורים, וזאת בשל הצורך להגן על הציבור. לא אחת בית המשפט העליון עמד על חומרתן המיוחדת של עבירות התפרצות לדירות מגורים וגניבת רכוש מהדירות שנפרצו, אשר מעבר לפגיעה בקניינים של בעלי הרכוש ובפרטיותם, פוגעות בבטחונם של תושבי המדינה, בתחושת הביטחון של תושבי המדינה.

יפים לענין זה דברי כב' הש' רובינשטיין ברע"פ 1708/08 **מרדכי לוי נ' מדינת ישראל (21.2.08)**:

"... בית המשפט המחוזי צדק גם צדק כשהטעים את הצורך בחומרה בענישה בעבירת התפרצות ובעבירות הרכוש בכלל, שהיו- אפשר לומר- למכת מדינה, למקור דאגה וטריוניה לאזרחים רבים ולפגיעה בתחושת ביטחונם. נקל לשער את החוויה הקשה העוברת על קורבנות הפריצה..."

כן ראה דברי כב' הש' ח' מלצר בע"פ 7453/08 **מדינת ישראל נ' אורן אואזנה (31.12.08)**:

"...כינוי עבירות של פריצה וגניבה מבתיים, רק כ"עבירות נגד הרכוש" (כפי שמקובל לקרוא לעבירות מסוג זה) הינה הגדרה מוטעית. זאת מאחר שפריצה לביתו של אדם, טומנת בחובה לעיתים קרובות לא רק נזק כלכלי רב, אלא גם צער ועוגמת הנפש הנגרמים לקורבנות של עבירות אלה. הנה כי כן, אין מדובר בעבירה נגד רכוש גרידא, אלא בעבירות המפרות את פרטיותו של האדם בצורה הגבוהה ביותר. זאת ועוד, הגדרת עבירות אלו כ"עבירות רכוש", נותנת תחושה מצמצמת וקונוטציה שגויה - לסובבים, באשר למהות העבירות שהתבצעו, הפוגעות במהות המתמצאת באמירה: "ביתו של האדם - מבצרו". ברגע שביתו של אדם נפרץ, תחושת חוסר אונים וחוסר ביטחון ממלאת את ליבו. הנה כי כן, הפריצה אינה רק לבית - מבחינה

פיזית, אלא בעיקרה חדירה לתוך התא האישי - משפחתי השמור ביותר של האדם".

הערך המוגן שנפגע כתוצאה מביצוע עבירה של תקיפת שוטר, עניינו שמירה על בטחון השוטרים ופגיעה ביכולתם של גורמי אכיפת החוק לבצע את תפקידם וכן פגיעה בסדר הציבורי ובשלטון החוק.

בעפ"ג 28510-02-13 **יעקב אנשין נ' מדינת ישראל** (1.5.13) נאמר:

"המחוקק ביקש להגן על שוטרים המבצעים תפקידם, לעיתים תפקידים שאינם קלים, תפקידים שמטרתם בין היתר להגן על הציבור ולאפשר לו ניהול אורח חיים תקין, למנוע פשיעה ולשמור על הסדר הציבורי. לא אחת ביצוע תפקידי המשטרה מביא לחיכוך עם גורמים בציבור, והדבר בא לידי ביטוי, בין היתר, בפגיעה בשוטרים הממלאים תפקידם כחוק. פגיעה כזו ביקש המחוקק למנוע בקבעו, בין היתר, עונש מאסר חובה בגין עבירה של תקיפת שוטר."

בנוסף הורשע הנאשם בביצוע עבירה של כניסה לישראל שלא כדין. הערך המוגן שנפגע כתוצאה מביצוע עבירה זו הינו פגיעה בביטחונם של תושבי מדינת ישראל ופגיעה בזכות מדינת ישראל להחליט מי הם המורשים להיכנס לתחומי מדינת ישראל.

ג. מדיניות הענישה הנוהגת:

בע"פ 6480/11 **מוחמד סמארה נ' מדינת ישראל** (16.5.12) המערער הורשע על פי הודאתו בעבירות התפרצות למקום מגורים, גניבה, ניסיון גניבה וכן כניסה למדינת ישראל ושהייה בה שלא כדין. הוטל עליו מאסר בפועל לתקופה של שנתיים, וכן הופעל מאסר מותנה לתקופה של אחד עשר חודשים במצטבר, ובסך הכל שלושים וחמישה חודשי מאסר. בנוסף הושת מאסר מותנה לתקופה של שנה. בית המשפט ציין, כי חומרת מעשיו של המערער, תעוזתם ונסיבותיהם בצירוף עברו המכביד והצורך להגן על הציבור, וכן העובדה שהפר את תנאי המאסר המותנה שהוטל עליו, מחייבים ענישה מרתיעה. בית המשפט העליון דחה את הערעור בקובעו כי: " אין מנוס מגישה מחמירה בכגון דא, ולוא כדי להרחיק את המערער מן האפשרות לעבור עבירות".

בת"פ (רמלה) 20838-10-14 **משטרת ישראל תביעות-שלוחת רמלה נ' אסמאעיל אבו הששה** (23.3.15)- הנאשם התפרץ לשני בתי מגורים מהם גנב תכשיטים רבים, פריטים נוספים וכסף מזומן, בעת ששה בישראל ללא היתר וכאשר הנאשם הובא לתחנת המשטרה הציג תעודת זהות מזויפת על שם אחר באמצעותה הזדהה. בית המשפט הטיל על הנאשם 22 חודשי מאסר בפועל, הפעיל שני מאסרים מותנים שעמדו כנגד הנאשם בחופף זה לזה ובאופן מצטבר לעונש, מאסר מותנה ופיצוי.

בעפ"ג 13824-08-17 **מדינת ישראל נ' דוד מאיר אוחיון ורוברט רביבו** (16.10.17) בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והחמיר בעונשם של המשיבים, אשר הורשעו בגין שני אישומים של עבירות התפרצות לבתי דירה ועבירות נלוות, במסגרת הסדר טיעון, והשית על המשיב 1 עונש של 18 חודשי מאסר בפועל לצד יתר ההוראות של ביהמ"ש קמא ועל המשיב 2 עונש של 16 חודשי מאסר בפועל, לצד יתר ההוראות של ביהמ"ש קמא וזאת בהתחשב בעברם הפלילי העשיר של המשיבים, ניסיונות השיקום שעברו

בעבר וחזרתם המהירה לפשע .

בת"פ (ראשל"צ) 15957-02-12 **מדינת ישראל נ' יוסף מוסא ואח'** (8.7.12) - נאשם 4 שהה בישראל ללא היתר והתפרץ לשתי דירות מגורים מהן גנב רכוש רב. הנאשם הורשע, על פי הודייתו, בעבירות של קבלת רכב גנוב, בשתי עבירות של התפרצות לבית מגורים, גניבה, ובשלוש עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 26 חודשים, מאסר על תנאי וקנס.

בת"פ (כ"ס) 8938-04-15 **מדינת ישראל שלוחת תביעות כפר סבא נ' עאדל אבו ואדי** (29.11.15) הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין, החזקת מכשירי פריצה ותקיפת שוטר כדי להכשילו בתפקידו. הנאשם שהינו תושב קלקיליה שבשטחי האיזור שהה בארץ כחלק מבידוקה שגרית החל מתעמת עם השוטר, תוך שהוא אווז במברג שהיה ברשותו ובמהלך העימות נחבל השוטר. הנאשם צרף תיק נוסף במסגרתו הורשע בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין, התפרצות למקום מגורים לבצע עבירה, גניבה, וגניבת כרטיס חיוב. בית המשפט הטיל על הנאשם עונש של 15 חודשי מאסר בגין שצורף ו- 5 חודשי מאסר בגין התיק העיקרי, מע"ת ופיצוי.

ד. לטעמי מתחם העונש ההולם, בהתחשב בערכים המוגנים שנפגעו ובנסיבות ביצוע העבירות כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן ובמדיניות הענישה נע מ-15 חודשי מאסר ל-30 חודשי מאסר.

9. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם שבפני עמדו לנגד עיני בנוסף למתחמי העונש ההולם, טיעוני ב"כ הצדדים, ודברי הנאשם, גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם ממנו עולה כי לחובת הנאשם הרשעות קודמות מאז היותו נער, בגין ביצוע עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, עבירות רכוש, עבירה של החזקת סכין שלא כדין, עבירה של התחזות כאדם אחר, עבירות כנגד שוטרים ועבירה של שיבוש מהלכי משפט, בגינם נידון למאסרים בפועל ולמאסרים על תנאי, כשההרשעה האחרונה של הנאשם היא משנת 2016 בת.פ. 2402-12-16 שבו הורשע הנאשם בביצוע עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק ונידון למאסר בפועל ולשלושה חודשי מאסר על תנאי שלא הרתיעו את הנאשם לחזור ולבצע עבירות.

בנוסף עמדו לנגד עיני הודאת הנאשם, החיסכון בזמן שיפוטי, מצבו הכלכלי והבריאותי של הנאשם והפגיעה בנאשם ובמשפחתו באם אגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל.

10. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כשלנגד עיני תיקון 113 לחוק העונשין החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 17 חודשי מאסר בפועל.

ב. אני מפעילה את 3 חודשי מאסר על תנאי מתיק פלילי שלום כפר סבא 2402-12-16. מהם חודשים במצטבר לעונש המאסר שגזרתי על הנאשם והיתרה בחופף.

ג. סך הכל ירצה הנאשם 19 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצר מיום 3.2.17.

ד. 6 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור על כל עבירת רכוש ו/או כל עבירה כנגד שוטרים.

ה. 3 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים שלא יעבור עבירה על פי חוק הכניסה לישראל.

ככל שקיים פיקדון שאין לגביו החלטה שיפוטית קודמת וככל שאין מניעה על-פי דין, יוחזר הפיקדון לידי הגורם שהפקידו.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ז' טבת תשע"ח, 25 דצמבר 2017, בנוכחות הצדדים, ותורגם לערבית על ידי מתורגמנית ביהמ"ש.